

Sag C-759/22**Anmodning om præjudiciel afgørelse****Dato for indlevering:**

15. december 2022

Forelæggende ret:

Bundesverwaltungsgericht (Tyskland)

Afgørelse af:

27. september 2022

Sagsøger og revisionsappellant:

Sächsische Ärzteversorgung

Sagsøgt:

Deutsche Bundesbank

[I denne sag er de faktiske omstændigheder og den retlige kontekst i det væsentlige de samme som de faktiske omstændigheder og den retlige kontekst i sag C-758/22, og de præjudicielle spørgsmål er identiske. Nedenfor anføres de relevante forskelle.

Sagsøgeren er en institution under Sächsische Landesärztekammer (delstaten Sachsens lægeforening) med begrænset retsevne, som varetager pensionsordninger for medlemmerne af denne forening og medlemmerne af delstatens dyrlægeforening (jf. § 6, stk. 1, sammenholdt med § 1 i Sächsisches Heilberufekammergesetz (Sachsens lov om sundhedsfagene) af 24. maj 1994 (SächsGVBl. s. 935), senest ændret ved artikel 18 i lov af 21. maj 2021 (SächsGVBl. s. 578), og § 1 i Satzung über die Sächsische Ärzteversorgung (vedtægter for Sächsische Ärzteversorgung (lægenes pensionskasse i Sachsen)) som affattet den 28. juni 2008 (ÄBS 10./2008, s. 515), senest ændret ved sjette vedtægtsændring af 19. juni 2021 (ÄBS 09/2021, s. 18), herefter »vedtægterne«).

De obligatoriske medlemmer af delstatens læge- og dyrlægeforening er ved lov obligatoriske medlemmer hos sagsøgeren i henhold til vedtægterne (jf. lov om sundhedsfagenes § 6, stk. 1, sammenholdt med §§ 1 f. sammenholdt med vedtægternes § 1 og §§ 9 ff.). Dette omfatter principielt alle læger og dyrlæger,

som har tilladelse til at virke i fristaten Sachsen og praktiserer eller har deres primære bopæl i delstaten.

Sagsøgeren beskæftiger sig som organ med begrænset retsevne under Sächsische Landesärztekammer hovedsagelig med socialforsikring i form af finansiel formidling som beskrevet i artikel 1, nr. 1), første og andet punktum, i forordning (EU) 2018/231, idet den yder bidragsfinansieret alders-, efterlevende- og invaliditetspension til sine medlemmer. Det skal afklares, om sagsøgeren skal klassificeres som finansielt kvasiselskab i delsektor S.129 i ENS eller er undtaget fra rapporteringskravet, idet den hører under sociale kasser og fonde.

Kvasiselskaber er enheder, der fører et fuldstændigt regnskab, og som ikke er juridiske enheder. Deres økonomiske og finansielle adfærd er imidlertid forskellig fra deres ejeres og svarer til den, der kendetegner selskaber. Det lægges til grund, at de har fri beslutningsret. De behandles derfor som institutionelle enheder (nr. 2.13, litra f), i bilag A til ENS-forordningen). Sagsøgeren fører som organ med begrænset retsevne under delstatens lægeforening et fuldstændigt regnskab (vedtægternes § 8). Sagsøgeren er ganske vist ikke en juridisk enhed, men er organisatorisk og økonomisk selvstændig i forhold til foreningen og har vidtgående autonomi. Sagsøgeren udfører sine opgaver i henhold til loven og vedtægterne med egne organer og under eget ansvar og med egne midler, som er adskilt fra foreningens aktiver. I denne forbindelse driver sagsøgeren økonomisk virksomhed, kan indehave rettigheder og være underlagt pligter, deltage i retshandler og indgå forpligtelser, som den hæfter for med sine aktiver. Hvis sagsøgeren skal klassificeres som markedsproducent af sine pensionsydelse, er den som kvasiselskab som omhandlet i nr. 2.13, litra f), i bilag A til ENS-forordningen omfattet af det omtvistede rapporteringskrav i henhold til artikel 1, nr. 2), i forordning (EU) 2018/231 sammenholdt med artikel 1, nr. 2), artikel 2, stk. 2, litra a), og stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information (EFT 1998, L 318, s. 8) og nr. 2.13, litra f), nr. 2.55 ff. og nr. 2 105 i bilag A til ENS-forordningen.]